

TÅRNBY BIBLIOTEK MIDT I TERRORSAG

**BOMBER, BØGER OG
BIBLIOTEKER**

FORSIDE:

Plakat fra Stads- og lokalarkivets udstilling den 19 - 31. marts 2012

BAGSIDE:

Bibliotek 70 , nr. 8, 1979 (Side 239).

HVIS DU VIL LÆSE MERE:

Tårnby Kommunebiblioteker 1899-1999. Tårnby Kommunes Lokalhistoriske Samling 1999.

Bach, Jørgen: Gerningsstedet: historier fra Drabsafdelingen. People's Press 2011.

Blüdnikow, Bent: Bombeterror i København: trusler og terror 1968-1990. Gyldendal, 2009.

KT-Posten/Amager-Nyt den 20. marts 1979.

Amager Posten den 20. marts 1979.

Amager Posten den 28. august 1979.

Information den 16. marts 1979.

Biblioteksforbundets blad Bibliotek 70, nr. 4, 1979 (Side 108).

Biblioteksforbundets blad Bibliotek 70, nr. 8, 1979 (Side 215-216).

Biblioteksforbundets blad Bibliotek 70, nr. 8, 1979 (Side 239).

ISSN 1397-5412

Tidsskriftet *Glemmer Du* er udgivet af:

©Tårnby Kommunebiblioteker, Stads- og lokalarkivet.

Skrevet og redigeret af: Lone Palm Larsen

Layout: Anne Petersen

BOMBER, BØGER OG BIBLIOTEKER

Den 12. januar 1979 sprang en bombe på Nytorv ved Strøget. Bomben tog livet af ham, der anbragte den. Den dræbte var låner på Tårnby Bibliotek. Kort efter troppe- de politiet op på biblioteket. De ville have indsigt i, hvilke bøger bombemanden havde lånt. Et ramaskrig lød blandt bibliotekarer, politikere og journalister om sindelags- kontrol. Tårnby Bibliotek var midtpunktet for den offentlige debat om ytringsfrihed og en hævdunden ret til at have anonyme boglån. Tårnby-sagen satte standarden for personregistreringen omkring bøger.

SPORET AF EN BOMBEMAND

I tiden lige efter bomben sprang, var der en frygt for, at terrorismen også var kommet til Danmark. Man frygtede tilstande som i Tyskland med Rote Armee Fraktion og i Italien med De røde Brigader. Der var i tiden op til jul 1978 og i midten af januar 1979 anbragt fem bomber af forskellig slags over hele landet på meget forskellige steder. Forud for bomberne var der sendt fire trusselsbreve om bomberne til daværende statsminister Anker Jørgensen.

Italieneren Enrico Sassara på 20 år mistede livet, da han anbragte en fragmentationsbombe den 12. januar 1979 på Nytorv ved Københavns Byret. Det satte gang i spekulationerne om terrorisme. Et

fingeraftryk satte imidlertid den 29-årige storebror, Pietro Sassara, i forbindelse med bomben. Han kendte politiet af andre årsager, og det gav sagen en hel ny drejning – væk fra den politiske terror.

Politiet begyndte nu jagten på bombemanden Pietro Sassara, som efter eksplosionen var sporløst forsvundet.

LÅNER PÅ TÅRNBY BIBLIOTEK

Enrico Sassara, født i 1958, boede på Nørrebro, da han blev dræbt i 1979. Han var imidlertid låner på Tårnby Bibliotek. Politiet fandt på hans bopæl rykkere på bibliotekets bøger, som var lånt i 1978.

Som en del af efterforskningsarbejdet ønskede politiet at vide, hvilke bøger han havde lånt, så de kunne se, om han

ad den vej havde lært at fremstille bomber. Derfor tropede politiet op på biblioteket den 17. januar 1979. De stillede spørgsmål om bøger og decimalnumre på bøger samt viste fotografier på biblioteket. Ingen af de ansatte kunne dog genkende personerne på billederne.

TERRORISME

I 1970'erne var terrorisme og bombeattentat et stort emne i dagspressen og i folks bevidsthed. I Europa var der, dels en terrorisme der ønskede områder løsrevet f.eks. Nordirland og Baskerlandet i Spanien, dels en terrorisme som ønskede at omvælte det bestående samfund. De havde det tilfælles, at det var den ekstreme venstrefløj, som tyede til væbnet kamp. Med bomberne, som de italienske brødre anbragte rundt om i Danmark, var der en vis frygt for, at terrorisme fra andre lande ville holde sit indtog i Danmark.

POLITIET PÅ BESØG PÅ BIBLIOTEKET

I slutningen af januar 1979 kom kriminalpolitiet på besøg for at gennemgå samtlige udlån på hovedbiblioteket for voksne i perioden 25. august 1978, hvor Enrico Sassara blev indmeldt som låner, og indtil hans dødsdag. Ved kontakt med Bibliotekstilsynet blev det klart, at tilsynet ønskede, at politiet stillede med en dommerkendelse før udlånene skulle gennemgås. Bibliotekstilsynet mente, at sagen var af principiel karakter og derfor skulle i Byretten og Landsretten.

Den 8. februar 1979 blev der afsagt en kendelse fra Københavns Byret, som gav Kriminalpolitiet i København ret til at få oplysningerne om Enrico Sassaras boglån. Som tidligere nævnt var det ved Københavns Byret, at fragmentationsbomben eksploderede. Tirsdag den 13. februar blev dommerkendelse afleveret til Stadsbibliotekaren Grethe Kaae. Kommunalbestyrelsen ville ikke anke dommerkendelsen. Det gjorde kommunalbestyrelsen klart i et brev fra 15. februar 1979.

Borgmester Torkild Feldvoss og kommunalbestyrelsen ville ikke anke dommerkendelsen, der gav politiet ret til at se, hvilke bøger bombemanden havde lånt på Tårnbys Hovedbibliotek. Han var Tårnby Kommunes borgmester fra 1970-1994.

Sagen kom altså kun til Københavns Byret.

Der var således en del jura, der skulle udredes, før bombemandens boglån kunne videregives til politiet.

Det var en vigtig sag for Bibliotekstilsynet. Det var på deres ledermøde den 21.-23. februar 1979. Her kom Tårnby-sagen på dagsordenen under punktet *Folkebibliotekerne og registerloven*. Ligeledes blev der skrevet om sagen flere gange i Biblioteksforbundets blad *Bibliotek 70*.

”Der er megen modstand i befolkningen mod udleve-

ringen af oplysninger givet til det offentlige, så der vil være forståelse for det synspunkt, at borgernes biblioteksbenyttelse skal sikres anonymitet. Det gælder også for de mennesker, der er eller kommer i konflikt med loven. Accepterer vi først, at folks læsning også kan være af stor interesse for politimyndigheden, er der meget kort til, at bibliotekerne medvirker til sindelagskontrol.” Sådan skrev biblioteksleder for Stenløse Bibliotek Birgitte Feilberg Jørgensen i bladet. Hun var leder dér fra 1977 til 1987.

SINDELAGSKONTROL

Tidligere blev ordet sindelag benyttet hyppigt i pressen. Sindelag betyder sind, gemyt og karakter, og blev anvendt både om en person og en befolkningsgruppe.

Sindelagskontrol blev brugt i forbindelse med diskussionen om Berufsverbot og yringsfrihed. Det var frygten for, at myndigheder ville kontrollere og registrere, hvilke tanker og holdninger en person havde. Særligt i slutningen af 1970'erne blev det drøftet, og var især relevant i forhold til efterretningsvæsenets registrering af politiske grupper.

BOGLÅN DENGANG

I slutningen af 1970erne var der tre forskellige måder lånene blev registreret på. Der var biblioteker, der stadigvæk brugte håndstempling, hvor lånernummer og dato blev skrevet på et kort. De fleste biblioteker brugte registrering på mikrofilm. Bagerst i bogen var en lille lomme med et dato-kort. På en maskine i udlånet tog en biblioteksansat et

billede, som blev gemt på mikrofilm. Billedet viste bogens titel, dato-kort og lånerkort. Som et nystartet forsøg var der edb-udlån. Det foregik på Ølstykke Bibliotek.

Ved håndstemplede bøger kunne hvem som helst se, hvad der var udlånt til en låner bare ved at se på bogkortet bagerst i bogen. Lånerens navn kunne dog ikke umiddelbart spores af andre end bibliotekspersonalet. Med mikrofilm var det ikke helt så let. Det var kun bibliotekspersonalet, der havde indblik i en låners bogvalg. Og kun på grund af en teknisk formalitet. Hvis blot én låner ikke havde afleveret én bog, blev hele filmen gemt med alle lånene for den periode.

I skranken blev Enrico Sassaras boglån fotonoteret og de kunne siden genfindes på mikrofilm. Her var det Sonja Weiss Jensen, der udlånte bøger fra hovedbibliotekets skranke i 1979.

Derfor kunne politiet, i denne sag, få oplyst lånerens valg af bøger, men kun ved at spørge biblioteket og med en dommerkendelse i hånden.

Efter Tårnby-sagen, hvor debatten også handlede om, hvor let det ville være med edb at trække en liste over en persons boglån, blev loven skærpet, således at den slags data ikke måtte gemmes mere end 5 dage efter afleveringen af en bog.

Datokortets nederste nummer blev registreret på Kommunedata, når en bog var afleveret.

En liste over de bøger der skulle hjemkaldes blev sendt til biblioteket, som så kunne gennemgå mikrofilmene for at finde den skyldige låner.

På hjemkaldelseskontoret på filialen på Kastrupgård blev alle mikrofilm opbevaret. Først når alle lånene på mikrofilmen var afleveret, kunne filmen destrueres. Derfor kunne politiet i 1979 få at vide, hvilke bøger Enrico Sassara havde lånt. Foto ca. 1980

BIBLIOTEKET I 1979

Hovedbiblioteket lå dengang på Amager Landevej 89. Biblioteket var flyttet ind i ”den nye sygekassebygning” i 1977, da pladsen på Tårnbyvej 5 var blevet al for trang. Bygningen var ikke rigtigt egnet til bibliotek og blev da også kun en parentes i bibliotekets lange historie, idet hovedbiblioteket flyttede til Kamillevvej i 1983. I dag er det Pædagogisk Udviklingscenter, også kaldet PUC, der bruger bygningen.

Alle mikrofilm blev behandlet på filialen på Kastrupgård. Her var pladsen bedre end på Amager Landevej 89.

Mikrofilmene stod på rad og række på hjemkaldelseskontoret.

Foto ca. 1980

Hjemkaldelseskontoret havde både brug for plads til de mange mikrofilm og en maskine til at se de fremkaldte mikrofilm på. Selve fremkaldelsen af filmene og databehandlingen foregik centralt for alle biblioteker på Kommunedata.

Derefter blev filmene sendt retur til biblioteket. De ansatte kunne spole frem til nummeret på datokortet af en hjemkaldt bog og derefter se både låneren og bogen.

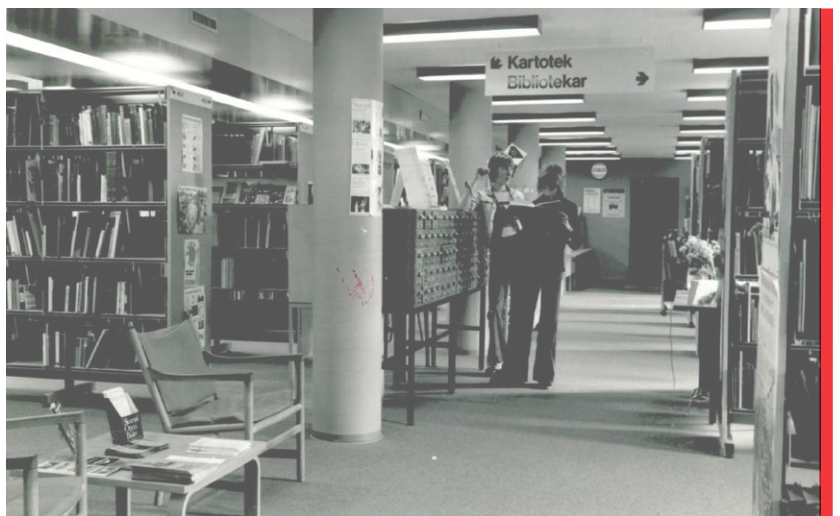
Efter det nye hovedbibliotek på Kamillevej var taget i brug, blev filialen indskrænket og mange funktioner blev flyttet til hovedbiblioteket. Filialen havde til huse på Kastrupgård fra 1958 til udgangen af 2006, hvor den lukkede.

POLITISKE BOGVALG

Fordi efterforskningen fra politiets side omfattede Enricos boglån, kom debatten i offentligheden hurtigt til at handle om sindelagskontrol. Både i venstre- og højrefløjens aviser blev det debatteret om ytringsfriheden blev krænket, når politiet kunne kræve indsigt i en låners bogvalg. For venstrefløjens var det tillige frygten for, at det kunne føre til Berufsverbot ligesom i Tyskland.

Birte Weiss rejste sagen overfor både justitsminister Nathalie Lind (Venstre) og kulturminister Niels Matthiasen (Socialdemokratiet). Det var i SV-regeringen under Anker Jørgensen fra 30. august 1978 - 26. oktober 1979. Begge ministre pointerede, at folks læsevener var en privatsag og forsikrede, at Tårnby-sagen ikke ville skabe præcedens. Birte Weiss var folketingsmedlem for socialdemokratiet og var desuden uddannet journalist. Diskussionen om sindelagskontrol gik dog også på, om en persons hensigt kan bedømmes ud fra vedkommendes læsevener. Hvis man læser om bomber, betyder det så man vil anbringe bomber.

Her i voksenudlånet på hovedbiblioteket i 1977 har Enrico Sassari været for at låne bøger. Det er nok et af de mest omdiskuterede boglån i Danmark. Og det har haft vidtstrakte konsekvenser for registrering af lånernes biblioteksbøger. Foto 1977

Kan man slutte noget entydigt om en persons læsning og personens politiske overbevisninger? Kan læsning af en bog afsløre en bombemand? Måske ville det i sidste ende føre til, at nogle bøger ikke måtte være på bibliotekerne.

Ifølge Information fra den 16. marts 1979 drejede Enrico Sassaras bøger sig ikke om bomber, men om seks krimier og to lær-dansk bøger. Deres kilde afslørede bladet intet om, hverken om hvordan de havde fået fat i den information eller om dens pålidelighed.

BERUFSVERBOT PÅ BIBLIOTEKET

Begrebet Berufsverbot smittede af på danske forhold. Der var en stærk debat om sindelagskontrol og berufsverbot i Danmark. Blandt andet blev der på Tårnby Hovedbibliotek vist en udstilling om emnet fra den 3. – 15. september 1979. Det var ”Københavnskomiteen mod Berufsverbot” der stod for udstillingen. Den handlede om både udenlandske og danske sager. Komiteen mente, at de havde valgt en saglig og ikke provokerende synsvinkel.

Bombemanden:

Amager Posten 20, marts 1979

Sagen om politiets interesse for Tårnby Bibliotek et flop

Man kan spørge sig selv, hvad Københavns politi havde ventet at finde, da man med dommerkendelse i hånden tvang tårnby bibliotek til, at udleverer oplysninger om, hvad den bombsprængte italiener Enrico Sassara havde lånt – måske bøger om anarki og samlingsomvæltning. Sandheden

var såmænd i al beskedenhed, at han havde lånt seks krimier og to »lær dansk« bøger.

Sagen startede med at en 22-årig italiener sprang sig selv i luften foran Københavns domhus en kold decemberrnat.

I efterforskningen af sagen fandt politiet et par hjemkal-

delser fra Tårnby bibliotek. Politiet bad om en liste over hvad han havde lånt, men stadsbibliotekaren Grethe Kaa sagde nej. Så mødte politiet op med en dommerkendelse og man måtte bøje sig.

Det tog en højtlønnet medarbejder 28 timer, at gennemgå

70.000 udlån før, man fandt de rigtige.

Tårnby kommune skal betale glødet.

– Vi er meget betænkelige ved den sag, siger vicestadsbibliotekaren i Tårnby, Gunnar Søborg til Amager Posten. Ikke så meget på grund af den konkrete sag – men mere for princippets skyld – under de rette forudsætninger kan dette føre til sindelagskontrol i og det ønsker vi ikke at medvirke til, siger Gunnar Søborg.

mr-

KT Postens og Amager Postens dækning i 1979.

BOMBER, BØGER OG BIBLIOTEKER

Biblioteket var lidt betænkelig ved at tage udstillingen. Da udstillingen havde været på Herlev Bibliotek, blev der taget reference herfra. De anbefalede Berufsverbot-udstillingen. Først da blev det besluttet at vise udstillingen om sindelagskontrol på Tårnby Hovedbibliotek. Lige efter udstillingen blev det bemærket i et referat fra hovedbiblioteket: ”I HB har ”Berufsverbot-udstillingen” været opstillet, uden at den har vakt videre opmærksomhed.” Komiteen, der havde stået for udstillingen, ville også gerne holde

foredrag, men ingen på biblioteket mente, det var et oplagt emne.

DE FÆLDENDE BEVISER

Det havde taget en medarbejder 28 timer at gennemgå de 19 mulige film for perioden, hvor Enrico Sassara var låner på biblioteket. På hver film kunne der være mellem 4.000-5.000 foto – et foto pr. boglån. Det var altså mellem 76.000 og 95.000 fotografier, der var set igennem for at finde bombemandens boglån.

Tårnby-bibliotek hovedaktør i principsag

Stadsbibliotekar Grethe Kaae mener det er en farlig ting at udlevere oplysninger om boglånerne til politiet. Borgmester Tork. Feldvoss, der ikke ville kære en dommerkendelse, mener ikke det er en kommunal opgave at afgøre.

Tårnby Kommunebiblioteker er kommet frem i første række i forbindelse med en principiel sag, der nu fra flere sider rejses i folketinget.

Sagen går flere måneder tilbage. En formodet storforbryder, boende her i kommunen, blev fundet bombebræbt i det indre København. Politiet mistænkte den dræbte og hans bror for at stå bag trusler mod statsminister Anker Jørgensen. I forbindelse med efterforskningen ønskede politiet oplysninger om, hvilke bøger den dræbte havde læst – for eventuelt at få at vide, om vedkommende havde vist særlig interesse for visse bøger.

I første omgang henvendte politiet sig til os, fortæller stadsbibliotekar Grethe Kaae, men vi nægtede at give oplysninger.

Derefter skaffede politiet de

oplysninger man ønskede. Tårnby Kommunebiblioteker ønskede – støttet af Bibliotekstilsynet – at kendelsen blev køret til Landsretten, men det ville økonomiudvalget ikke.

– Vi holdt os til dommerkendelsen, kommenterer borgmester Tork. Feldvoss sagen. Det må være domstolens opgave at fastslå, hvilke oplysninger politiet må få til efterforskningen. Det kan i hvert fald ikke være en kommunal opgave. Jeg finder vi har handlet helt korrekt ved ikke at kære kendelsen, siger borgmesteren.

FARLIGT

– Det er i og for sig i orden, hvis det er en éngangsforestilling, udtaler stadsbibliotekar Grethe Kaae. Men det er en farlig ting at komme ind på, hvis det skaber præcedens. Jeg mener borgerne skal have sikkerhed for, at sådanne oplysninger ikke uden videre udleveres.

Ved hvert boglån bliver der

lavet en mikrofilmoptagelse, som viser låneren og bogen. På hver film kan der være 4-5.000 optagelser, og filmen kan ikke smides ud for alle bøger er kommet hjem. – Det er baggrunden for, at vi ligger med disse oplysninger i et halvt års tid. Når den sidste bog, der er med på filmen, er kommet tilbage smides filmen ud, fortæller Grethe Kaae.

Kulturminister Niels Matthiasen, der har biblioteksvæsenet under sig, skal nu svare på et spørgsmål, rejst af en partifælle. Det går på, om ministeren vil sørge for, at der ved overgangen til EDB-registrering laves systemer så alle data slettes så snart en bog er afleveret.

– I øjeblikket vil det være teknisk umuligt, oplyser Grethe Kaae. Men man prøvekører i en anden kommune et EDB-system, hvor alle data kan slettes når bogen afleveres. Men i Tårnby ligger det ikke lige om hjørnet, for det er en meget dyr ting at investere i. Men jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg godt ville have systemet – også for borgernes sikkerheds skyld, siger Grethe Kaae.

Noget helt andet i sagen – der generelt er af stor principiel betydning og som har vakt stor opsigt både på landsplan og lokalt – er, at politiet ikke fik noget ud af oplysningerne. Bombemanden havde ikke lånt »belastende« bøger – der var tale om skønlitteratur og en række sprogkurser.

PEER

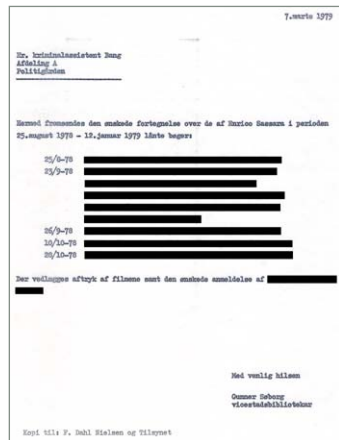
BERUFSVERBOT

Ordet er tysk og betyder erhvervsforbud. I Tyskland forbød en lov fra 1975 ansatte med en forfatningsfjendtlig holdning at være i offentlige stillinger. Særligt blev de kommunistiske partier, autonome og nogle pacifister ramt af loven. I 1980'erne blev loven ophævet eller lempet i mange tyske delstater. Loven blev skabt for at passe på demokratiet, men gav køb på ytringsfriheden. I praksis er loven næsten aldrig blevet håndhævet overfor højrefløjen.

I sidste ende var det ikke boglån, der fældede brødrene Sassara, men helt almindelige tekniske beviser. På storebrors Pietro Sassaras bopæl havde politiet fundet noget ledning, som var identisk med fund fra bomberne. Ligesom hans fingeraftryk var fundet på trusselsbrevene til Anker Jørgensen samt på et stykke af den sprængte bombe foran Københavns Byret. Bomben var lavet af ler med masser af søm og kramper ind i. Det var på et stykke ler, at fingeraftrykket blev opdaget. Et sådan type bombe kaldes en fragmentationsbombe. Når bomben sprænger, gør de mange metalstykker stor skade på de folk, der er i nærheden. Heldigvis var det om natten, bomben sprang, derfor var det kun bombemanden, der blev dræbt. Det var således ganske almindeligt politiarbejde, der fastslog, at også Pietro Sassara var involveret i bombe-sagen.

MOTIVET

Pietro Sassara, født i 1949, havde giftet sig med en dansk kvinde. De havde sammen en søn. Parret gik fra hinan-

Fortegnelsen over Enrico Sassaras boglån. Her er fortegnelse, som Tårnby Bibliotek gav politiet. Det er ikke tilladt at videregive oplysningerne, derfor er listen censureret.

den, og han mistede forældremyndigheden over sin toårige søn. Pietro Sassara bortførte sit barn til Italien. Han blev derefter efterlyst i Danmark. Hans ekskone rejste til Italien og vandt også dér forældremyndigheden over sønnen. Siden da havde han truet og chikaneret sin ekskone. Politiet var involveret i sagen. Han havde svoret over for hende, at han ville hævne sig. Politiet mente, at det var hævn, der var motivet for bomberne og truslerne, men havde svært ved at forklare, hvordan storebroderen havde overtalt lille-

broderen til at være delagtig i forbrydelserne.

JAGTEN PÅ RETFÆRDIGHED

Pietro Sassara blev anholdt den 5. december 1989 på den spanske ø Tenerife, hvor han havde en læderforretning. Endelig blev han fundet efter 10 års international jagt. Danmark begærede ham straks udleveret. Han sad i det berygtede Carabanchel-fængslet i Madrid, opført af fascisterne i 1940. Her sad mange politiske fanger, men efter Francos død i 1975 og demokratiets indførelse i Spanien, var de indsatte kriminelle og terrorister fra Baskerlandet. Fængslet blev brugt indtil 1998, og revet ned i 2008.

De fleste forhold, Sassara var sigtet for, var forældet ifølge spansk lov. Derfor var han varetægtsfængslet i 16 måneder i Spanien, inden han blev udleveret. Det var kun sigtelsen for bombeterror på Nytorv, hvor hans egen lillebror mistede livet, han kunne blive tiltalt og dømt for. Det var betingelse fra spansk side for at ud-

levere Pietro Sassara til straf- forfølgelse i Danmark. Imens sagen blev tilrettelagt, sad han yderligere varetægtsfængslet i Danmark.

Efter næsten to års varetægts- fængsling blev den italienske bombemand, Pietro Sassara, løsladt den 29. oktober 1991. Dommeren mente, at dommen højst ville blive 4 år, men da Sassara var udlænding, ville han blive udvist efter halvde- len af straffen. Da Sassara allerede havde siddet 2 år i vare- tægt, vurderede dommeren, at den anklagede allerede havde siddet den tid, som han højst kunne idømmes.

KONSEKVENSERNE

Bibliotekstilsynet fik en op- fordring fra Kulturministeriet om at overveje, hvordan låner- nes integritet kunne sikres ved boglån, sådan at politiet eller andre ikke kunne få adgang til oplysninger om en persons boglån. I tilsynets anbefalin- ger fra 15. maj 1979 var der re- ferencer til sagen i Tårnby.

Da politiet fik adgang til at se, hvad Enrico Sassara lånte af bøger, blev det ikke bragt i

aviserne. Resultatet bragte dog ikke politiet videre. Til gengæld skrev det Tårnby Bibliotek ind i historien. Og sagen fra 1979 fik konsekvenser for hvert eneste boglån, du foretager. Sporene ses stadigvæk i Registerloven. Her er det bestemt, at biblioteker kun må registrere dine lånte bøger, så længe du låner dem. Allerede 5 dage efter du har afleveret dem, skal dit lån slettes.

En lidt irriterende bivirkning ved denne bestemmelse er, at du ikke engang selv kan se dine tidligere lån gennem bibliotekssystemet.

De boglån Enrico Sassara foretog på Tårnby Hovedbibliotek har haft store konsekvenser for registreringen af boglån ikke blot i Danmark, men også i Norge har man draget konsekvenserne af sagen fra Tårnby.

TIDSLINJE FOR TERROR-SAGEN

—1978-1979—

Trusselbreve blev sendt til statsminister Anker Jørgensen. Han afkrævedes 10 millioner kroner, ellers ville der forekomme ”aktioner mod offent-

lige bygninger og steder, hvor mange mennesker færdes.”

—22. december 1978—

Den første bombe - en brandbombe - eksploderede i Kongens Have i Odense.

—23. december 1978—

Nummer to blev fundet på et kaserneareal over for rådhuset i Århus, men den nåede ikke at eksplodere.

—12. januar 1979—

Den tredje bombe blev fundet i et S-tog ved Avedøre Station i København og nåede heller ikke at gøre skade.

—12. januar 1979—

Enrico Sassara anbragte en fragmentationsbombe på Nytorv ved Københavns Byret. Bomben gik af imens. Han døde af sine kvæstelser.

—14. januar 1979—

Den femte og sidste bombe blev fundet den 14. januar på Frue Plads i København, men den blev demonteret, inden den gik af.

—17. januar 1979—

Politiet stillede spørgsmål om bøger og viste fotografier på biblioteket. Ingen af de ansatte kunne dog genkende personerne på billederne.

—25. januar 1979—

Københavns Dommervagt

afsagde anholdelsesbeslutning over for Pietro Sassara.

—**Ultimo januar 1979**—

Politiet anmodede om at få gennemgået samtlige bøger lånt siden august 1978 af Enrico Sassara. Tårnby Kommunebiblioteker spurgte Bibliotekstilsynet til råds. Bibliotekstilsynet ønskede en dommerkendelse, inden mikrofilmene med lånene skulle gennemgås.

—**8. februar 1979**—

Københavns Byret afsagde en kendelse på et grundlovsforhør: Tårnby Bibliotek skulle udlevere oplysningerne om bombemandens boglån.

—**13. februar 1979**—

Tårnby Bibliotek modtog en dommerkendelse. Politiet ønskede at få oplyst, de bøger Enrico Sassara havde lånt på biblioteket.

—**15. februar 1979**—

Tårnby Kommunalbestyrelse besluttede at udlevere informationerne til politiet – uden at anke til Landsretten.

—**7. marts 1979**—

Tårnby Bibliotek afleverede listen til politiet over de bøger, Enrico Sassara havde lånt.

—**11. marts 1979**—

Journalist og forfatter Gretelise Holm startede avisdebatten

om udleveringen af borgernes bogvalg til politiet.

Folketingsmedlem Birte Weiss stillede spørgsmål til kulturministeren og justitsministeren om Tårnby-sagen.

—**21. marts 1979**—

Justitsministeren svarede på Birte Weiss forespørgsel.

—**25. maj 1979**—

Anbefalinger fra Bibliotekstilsynet om håndtering af boglån på opfordring af Kulturministeriet.

—**April - december 1979**—

Der var stor debat blandt bibliotekarer i biblioteksbladet om det principielle i at udlevere oplysninger om lånernes bogvalg. Der har altid været en usagt regel om at det er fortroligt. Ligeledes blev der brugt megen spalteplads på det principielle i sagen i mange af landets aviser.

—**5. december 1989**—

Pietro Sassara blev anholdt på den spanske ø Tenerife. Han sad i Carabanchel-fængslet i Madrid.

—**16. april 1991**—

Pietro udleveres til Danmark.

—**28. oktober 1991**—

Dommeren løslod Pietro Sassara. Da den anklagede allerede havde siddet den tid, som han højst kunne idømmes.

En ny og sørgmunter vise om folkebibliotekernes sindelagskontrol

Melodi som: »Sov dække Lise...« topr. tekst og melodi: Ludvig Brandstrup
— Elith Worsing fra Tivolvevnen 1920)

I Tårnby der har vi et bibliotek,
og der kan man snart låne alt.
Det skriver vi ind i et kartoiek,
for ellers så går det vist galt.
Strisserne kommer, sagen er klar,
strisserne låner alt, hvad vi har
strisserne er allig'vel vor ven,
alt hvad de låner får vi igen.

Enrico Sassara, en farlig gut
har været i Tårnby på spil,
han døde nu vist af sit eget krudt
men mon det nu gik rigtigt til?
Rico har lånt den lille tabel,
det er nok farligt alligevel.
Rico har lånt en dansk grammatik,
heraf vor strisser tager bestik.

For landets aviser den sag bli'r stor
og TV og folketing med
debatterne daglig sig større gror
i kampen bli'r Birte Weiss hed
Sig mig Natalie, hvad er nu ded?
Giv Niels Mattis os rigtig besked
Mon ikke retten er undertrykt?
Hvad med kulturen? — den er forrykt!

Men Nalle, Kulturniels det roligt ta'r
en eneste sag af den slags
kan ikke forstyrre vor mor og far,
måske er de lidt gammeldags.
Sov moster Nalle, sov og vær tryg.
Sov blot Kulturniels, men bag din ryg
Strissernes stat nu vokser og gror.
Hvad tror du ikke, folket nu tror?

Det er jo den rene totalitet,
der breder sig over vort land.
Med fred og med frihed er det snart sket.
Det må vi bekæmpe hver mand.
Kæmp for din frihed, mens du den har.
Læs alle bøger, det er vort svar.
Når hver en bog du kan udenad,
så er en strisser nok ligeglåd.

CRP 09 08 20 - 1477
(Slettes med lypsen efter brugen)

Visen fremførtes første gang ved Østykke Biblioteks personalefest lørdag d. 28. april 1978.

HENVENDELSE & ÅBNINGSTIDER

Hvis du har billeder, oplysninger eller andet af lokalhistorisk interesse, så henvend dig til Stads- og lokalarkivet.

VI HAR ÅBENT

Mandag til torsdag: Kl. 10 - 19
Fredag: Kl. 10 - 17
Lørdag: Kl. 10 - 15
Søndage 1. oktober - 31. marts:
Kl. 10 - 15

STADS- OG LOKALARKIVET HAR DESUDEN UDSILLINGER PÅ:

Kastrupgårdssamlingen

”MIDT PÅ AMAGER” & ”KASTRUPGLAS”

Tirsdag til søndag 14.00-17.00

Onsdag tillige 14.00-20.00

Plyssen Amager Strandvej 350:

PERMANENTE OG

SKIFTENDE UDSILLINGER

Lørdag og søndag 13.00-16.00

Nye åbningstider fra 1. september 2012

Stads- og lokalarkivet

TÅRNBY KOMMUNEBIBLIOTEKER
Kamillevej 10 Tlf: 32 46 05 00
taarnbybib.dk